

פימן פ

באמ"ן ס"ט / בני ברק

בס"ד בני ברק כ"ג בניסן התשמ"ז

לכבוד הרב הגאון המפורסם כמח"ר ר' שלמה הכהן אבינר שליט"א

ראש ישיבת "עטרת כהנים" ירושלים

שלום וברכה

מאשר קבלת מכתבו הבהיר עם קונטרס "אל מל ההר" מחדש שבט השתא, ומרוב טרדותי איתרתי ער הנה, ועמו הסליחה.

בעצם הענין אין לי מה להוסיף על מה שכתבו רוב ככל רבותינו הראשונים והאחרונים לאסור הכניסה להר הבית וכדעת הרמב"ם (ספ"ו מהלכות בית הבחירה) שקדושת המקדש וירושלים מפני השכינה ושכינה אינה בטילה לעולם. ע"ש. וראיה לדברי הרמב"ם מהגמ' יבמות (קה:) המתפלל צריך שיתן עיניו למטה שנאמר והיו עיני ולבי שם כל הימים, ופירש"י עיניו למטה כלפי ארץ ישראל משום דשכינה התם קיימא, כדכתיב והיו עיני ולבי שם. ובברכות (ל.) היה עומד בירושלים יכוין את לבו כנגד בית המקדש וכו', ומסתמא אף בזה"ל לאחר חורבן איירי (אע"פ דסיפא היה עומד בביהמ"ק וכו' היה עומד בבית קדש הקדשים וכו', על כרחך בזמן הבית מיתגייא). ועוד שאמרו במדרש מעולם לא זזה שכינה מכותל המערבי שנאמר הנה זה עומד אחר כתלנו (וראה זה פלא כי המלים "זה אחר כתלנו" בגימ' תשכ"ז. גם "כותל המערבי" בגימטריא כ"ח זיו התשכ"ז. וחדש זיו הוא חודש אייר כידוע), ואם לא זזה מכותל המערבי כל שכן מביהמ"ק עצמו. אלא שבמקור הדברים בשמות רבה (פ"ב אות ב) מבואר דפליגי בזה אמוראי אם השכינה נסתלקה בחורבן ביהמ"ק. ע"ש. ומכל מקום מנהג ישראל להתפלל תמיד נוכח ירושלים וביהמ"ק (וכן פסק הרמב"ם בפ"ה מהלכות תפלה ה"ג. והראב"ד לא השיג עליו שם), ומוכח דנקטי שהשכינה נמצאת בביהמ"ק גם בזמן הזה, דאלי"כ הוא כפונה ח"ו אל האבנים. וכן אמר שלמה המלך ע"ה "מכון לשבתך עולמים". ובודאי לא נעלם כל זה מהראב"ד אלא דדוקא לענין כרת אמרה, שלדעתו אינו חייב כרת אבל איסורא מיהא איכא, וכמו שהסבירו האחרונים [אבל מדברי המאירי משמע דאפילו איסורא ליכא, וצ"ע]. וכבר האריך בכל זה בשו"ת יביע אומר ח"ה (יד ס"י כ"ו), ושם (אות ד') הביא ראיה להרמב"ם מדין העומד בתפלה שצריך לכוין לבו כנגד בית המקדש ובית קדשי הקדשים. וע"ש מ"ש בזה.